



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Martina Bobáka v právní věci

žalobkyně: **Restaurační správa s.r.o.**, IČO 06622925
sídlem Krejčího 287/20, Libeň, 180 00 Praha 8
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Florianem
sídlem Kolínova 379/2, 163 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5

o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 23. 12. 2020, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně vedené pod evidenčním číslem 2001016925, a proti rozhodnutí žalovaného v podobě e-mailu ze dne 8. 1. 2021, označeného „MPO 7479/2021 Restaurační správa“

takto:

- I. V části směřující proti rozhodnutí žalovaného v podobě e-mailu ze dne 8. 1. 2021, označeného „MPO 7479/2021 Restaurační správa“ se žaloba odmítá.
- II. V části směřující proti usnesení žalovaného ze dne 23. 12. 2020, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně vedené pod evidenčním číslem 2001016925, se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení usnesení žalovaného ze dne 23. 12. 2020 (dále jen „napadené usnesení“), kterým bylo podle § 14k odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“) zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o dotaci podané dne 30. 9. 2020 prostřednictvím elektronického portálu AIS MPO (Agendového informačního systému Ministerstva průmyslu a obchodu, pozn. soudu), vedené pod evidenčním číslem 2001016925 (dále jen „žádost“) v rámci Výzvy programu podpory podnikatelů postižených celosvětovým šířením onemocnění COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID-Nájemné“ na období od 1. 4. 2020 do 30. 6. 2020 (dále jen „Výzva“).
2. Dále se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného v podobě e-mailu ze dne 8. 1. 2021 označeného „MPO 7479/2021 Restaurační správa“ (dále jen „e-mail ze dne 8. 1. 2021“), jímž bylo reagováno na odvolání (stížnost) žalobkyně ze dne 4. 1. 2021 označené „Odvolání na zamítnutí žádosti Covid – nájemné I. č. 2001016925“, které směřovalo proti napadenému usnesení.

II. Žaloba

3. Žalobkyně předně žalovanému vytýká nesprávný procesní postup spočívající v absenci řádné výzvy k odstranění vad žádosti a nezaslání druhé výzvy, než bylo řízení napadeným usnesením zastaveno.
4. V první žalobní námitce brojila proti nesprávné výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 18. 11. 2020, která jí byla doručena do datové schránky dne 25. 11. 2020 (dále jen „výzva k odstranění vad“). Ač byla dne 12. 11. 2020 ze strany žalovaného dotazována k některým skutečnostem uvedeným v žádosti, nebyly ve výzvě k odstranění vad výslovně uvedeny vady, které měla odstranit. Z tohoto důvodu žalobkyně případné vady ani nemohla odstranit.
5. V druhé žalobní námitce žalobkyně namítla, že i pokud by výzva k odstranění vad obsahovala vady, jejichž odstranění po ní žalovaný požadoval, měl žalovaný v souladu s bodem 14. 2. výzvy žalobkyni vyzvat podruhé, pokud k odstranění všech vad nedošlo již na základě první výzvy k odstranění vad.
6. Ve třetí žalobní námitce žalobkyně brojila proti e-mailu ze dne 8. 1. 2021. Uvedla, že proti napadenému rozhodnutí dne 4. 1. 2021 podala odvolání (stížnost), na něž reagoval žalovaný e-mailem ze dne 8. 1. 2021, kterým stížnosti nevyhověl a uvedl, že žalobkyni vyzval k odstranění vad žádosti podruhé dne 8. 12. 2020. Žalobkyně nicméně toto upozornění nepovažovala za výzvu k odstranění vad žádosti o dotaci, neboť jí a ani jejímu zmocněnci panu M. K. nebylo doručováno v souladu se správním řádem a navíc ani tato výzva neobsahovala lhůtu k odstranění vad.
7. Závěrem žalobkyně uvedla, že se v důsledku opatření vlády k zamezení šíření viru SARS-CoV-2 v současné době nachází v kritické finanční situaci, neboť nemůže provozovat ani jednu z jí provozovaných restaurací a je nucena pravidelně hradit nájemné za pronajaté provozovny. I přesto, že žalovaný musí vyřizovat značné množství žádostí o dotace, měl by aplikovat právní předpisy způsobem, který odpovídá jejich účelům a cílům, jednat v souladu s principy dobré správy, s principem přiměřenosti a zasahovat do práv a oprávněných zájmů osob pouze v nezbytné míře. Postup žalovaného shledala žalobkyně nepřiměřeně tvrdým s tím, že jeho rozhodnutí je pro ni likvidační.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Předně zdůraznil, že žalobkyně podala žádost poslední možný den. Žádost se týkala tří provozoven a obsahovala mnoho vad, na které byla žalobkyně opakovaně a včas upozorněna. Vady žalobkyně odstraňovala pouze částečně a ve velkých časových intervalech. Termín 31. 12. 2020 není libovůlí žalovaného, neboť měl od dozorového orgánu (Evropské komise) udělenou notifikaci a časový rámec, resp. uvedený časový rámec notifikovaný Evropskou komisí se promítl do čl. 8.8 výzvy, který určuje, že „Podpora se poskytuje od vyhlášení Výzvy Poskytovatelem podpory nejpozději do 31. prosince 2020“. Protože žádost žalobkyně i přes urgence vykazovala ke dni 23. 12. 2020 množství vad, pro které nebylo možno žádosti vyhovět, žalovaný řízení o žádosti zastavil.
9. K námitce žalobkyně, že ve výzvě k odstranění vad nebylo specifikováno, o jaké vady se jedná, žalovaný uvedl, že v dané výzvě vady přímo detailně popsány nebyly, ale byl v ní odkaz na systém AIS MPO, prostřednictvím kterého byla žádost podána a ve kterém byly vady blíže specifikovány. S odkazem na správní spis žalovaný konstatoval, že žalobkyně věděla, jakými vadami její žádost trpí, neboť o nich opakovaně se žalovaným komunikovala v období od 30. 10. 2020 do 8. 12. 2020.
10. Žalovaný vyzdvihl, že na žalobkyni požadovanou druhou výzvu neexistuje právní nárok, přičemž po termínu 31. 12. 2020 by již nebylo možné jakékoli prostředky státního rozpočtu alokované v souladu s usnesením vlády a rozhodnutím Evropské komise dle výzvy vyplácet a ani nebylo možné o těchto žádostech rozhodovat. K uvedenému odkázal na pravidla daná rozhodnutím Evropské komise a na pravidla v bodu 8. 8. výzvy.
11. K otázce způsobu doručování žalovaný poznamenal, že administrací programu prostřednictvím systému AIS MPO reagoval na zcela novou situaci pandemického typu, kde prioritami bylo poskytnout podporu zasaženým firmám zejména rychle a bez zbytečné administrace. Doručování veškeré komunikace, seznamů vad žádostí, žádostí o odstranění vad, jakož i veškeré související komunikace stovkám tisíc žadatelů (jen v programu nájemné bylo více než 110 000 žádostí) doporučeně poštou nebo prostřednictvím konverze a následného doručení datovou zprávou by bylo zcela vyloučeno jak technicky, tak i personálně, bylo by nerealizovatelné a vedlo by nepochybně ke zhroucení celého systému rychlé podpory a nemožnosti realizovat podporu efektivně a včas. Uzavřel, že o vadách žádosti byla žalobkyně prokazatelně informována a věděla, které vady jí jsou vytýkány, neboť na jejich vytčení reagovala; materiálně tedy výzva (její obsah) byla žalobkyni doručena. Nad rámec výše uvedeného žalovaný dodal, že žalobkyně uspěla v dalších programech na podporu podnikatelů realizovaných žalovaným. I v těchto řízeních jí byly její žádosti opakovaně vráceny k odstranění vad, přičemž v žádné z nich netrvala na komunikaci a doručování dle správního řádu.
12. Závěrem žalovaný uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že proti rozhodnutí (usnesení) o zastavení řízení nelze podat řádný opravný prostředek, nelze jej přezkoumat v přezkumném řízení s výjimkou § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu, ani nelze žádat obnovu, posoudil podání žalobkyně označené jako „Odvolání na zamítnutí žádosti Covid – nájemné I. č. 2001016925“ (označované žalobkyní též jako stížnost) dle obsahu jako prostý přípis, se kterým se vypořádal e-mailem. Konstatoval, že vypořádání přípisu není rozhodnutím, neboť nemůže zasáhnout do práv žalobkyně, a nelze proti němu podat správní žalobu.

IV. Jednání před soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

13. Při ústním jednání před soudem konaném dne 25. 4. 2023 právní zástupce žalobkyně k dotazu soudu nejprve upřesnil, že za žalobou napadené rozhodnutí považuje usnesení o zastavení řízení ze dne 23. 12. 2023. Dále uvedl, že žalobkyně z opatrnosti brojí též proti e-mailu žalovaného ze dne 8. 1. 2021. Konstatoval, že žalovaný neměl důvod zastavit řízení o žádosti, neboť jeho rozhodnutí nepředcházely dvě výzvy k odstranění vad žádosti. Doplnil, že žalovaný fakticky postupoval podle čl. 15 Výzvy, neboť žalobkyni před vydáním výzvy ze dne 18. 11. 2020, která však neobsahovala popis vad, opakovaně vyzýval k doložení podkladů ve smyslu tohoto článku. Nedoložení těchto podkladů však nelze sankcionovat zastavením řízení, jelikož takový postup z čl. 15 Výzvy nevyplývá. Napadené usnesení je tedy nezákonné, neboť důvod pro zastavení řízení o žádosti nebyl dán. Žalovaný při jednání setrval na svém procesním stanovisku a s odkazem na své vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Náhradu nákladů řízení v případě úspěchu ve věci nepožadoval.

V. Posouzení věci soudem

14. Soud se nejprve zabýval tím, zda lze žalobu v plném rozsahu věcně projednat. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není, neboť nejsou splněny zákonem stanovené podmínky pro řízení o žalobě v té její části, která směřuje proti rozhodnutí žalovaného v podobě e-mailu ze dne 8. 1. 2021 označeného „MPO 7479/2021 Restaurační správa“, a tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný.
15. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.*
16. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
17. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. *je žaloba nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.*
18. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. *jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.*
19. Aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné ve správním soudnictví, je třeba, aby se dotýkalo veřejných subjektivních práv žalobce. Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. vymezuje rozhodnutí jako „úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují (žalobcova) práva nebo povinnosti“. V projednávané věci žalovaný e-mailem ze dne 8. 1. 2021 reagoval na odvolání (stížnost) žalobkyně proti napadenému usnesení. Proti rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti však nelze podat řádný opravný prostředek, nelze jej přezkoumat v přezkumném řízení s výjimkou § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu, a ani nelze žádat obnovu řízení. Žalovaný proto zmíněné podání žalobkyně posoudil podle jeho obsahu jako prostý přípis, na nějž reagoval e-mailem ze dne 8. 1. 2021, ve kterém shrnul průběh řízení o žádosti a konstatoval, že hodnotitel neměl možnost rozhodnout jinak, jelikož požadované doklady žalobkyně nahrála do systému až po rozhodnutí o zastavení řízení. Současně žalobkyni informoval o třetí výzvě programu COVID-Nájemné a odkázal na další chystaný program COVID-Gastro-Uzavřené provozovny. Tento způsob jeho vypořádání se s odvoláním (stížností) žalobkyně proti rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti nemůže být rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. již z toho důvodu, že nijak nezasahuje do

hmotněprávní sféry jeho adresáta, neboť není konečným rozhodnutím ve věci; tím bylo výlučně napadené usnesení. Soud shrnuje, že žalobou napadený e-mail žalovaného ze dne 8. 1. 2021 nebyl způsobilý zasáhnout do právní sféry žalobkyně, a nemůže se tedy jednat o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.. Z tohoto důvodu soud podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 65, § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s. žalobu v části směřující proti e-mailu žalovaného ze dne 8. 1. 2021 odmítl.

20. V části směřující proti napadenému usnesení byla žaloba podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, soud přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel zejména z následující právní úpravy:
21. Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel *na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.*
22. Podle § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel *trpí-li žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci vadami, vyzve poskytovatel v případě, že to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, žadatele o dotaci k odstranění vad; k tomu mu poskytne přiměřenou lhůtu.*
23. Podle § 14k odst. 2 rozpočtových pravidel *neodstraní-li žadatel o dotaci vady ve lhůtě podle odstavce 1, poskytovatel řízení zastaví.*
24. Podle § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel *pokud to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, může poskytovatel kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele o dotaci k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, k čemuž žadateli o dotaci poskytne přiměřenou lhůtu.*
25. Podle článku 9 bodu 9.1. *Výzvy žádosti lze podávat od 26. června 2020 do 30. září 2020.*
26. Podle článku 8 bodu 8.8. *Výzvy podpora se poskytuje od vyhlášení Výzvy Poskytovatelem podpory nejpozději do 31. prosince 2020.*
27. Podle článku 8 bodu 8.9. *Výzvy na poskytnutí podpory není právní nárok.*
28. Podle článku 8 bodu 8.10. *Výzvy proti Rozhodnutí, proti usnesení o zastavení řízení nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti o podporu nelze podat řádný opravný prostředek, nelze jej přezkoumat v přezkumném řízení s výjimkou ustanovení § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu, ani nelze žádat obnovu řízení.*
29. Podle článku 12 bodu 12.1. písm. b) *Výzvy při formálním hodnocení bude posuzováno: zda žádost splňuje veškeré náležitosti dle čl. 10 Výzvy. Pokud žádost některou z náležitostí nesplňuje, nebo některou z příloh neobsahuje, nebo pokud jsou některé z příloh neaktuální či nejsou předloženy v náležité podobě, postupuje ministerstvo podle čl. 14.*
30. Podle článku 14 bodu 14.1. *Výzvy žadatelé budou na základě ustanovení § 14k odst. 1 rozpočtových pravidel vyzýváni k odstranění vad své žádosti, jež budou identifikovány v rámci formálního hodnocení. To se netýká těch vad žádosti, které jsou svou povahou neodstranitelné (např. nedodržení lhůty pro podání žádosti apod.).*
31. Podle článku 14 bodu 14.2. *Výzvy odstranění vad žádosti je možné pouze dvakrát v téže věci.*
32. Podle článku 14 bodu 14.3. *Výzvy lhůta pro odstranění vad žádosti činí čtrnáct (14) kalendářních dní ode dne, kdy bude žadateli doručena výzva k odstranění vad žádosti. Ministerstvo může na žádost žadatele stanovenou lhůtu prodloužit.*

33. Podle článku 14 bodu 14.4. *Výzvy v případě neodstranění vad žádosti ve stanovené lhůtě, ministerstvo usnesením řízení o žádosti zastaví.*
34. Podle článku 15 bodu 15.1. *Výzvy Ministerstvo si na základě ustanovení § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel vybrazuje, že může kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele k doložení podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí podpory.*
35. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
36. Soud nejprve poznamenává, že byť žalobkyně v žalobě označila za napadené rozhodnutí e-mail ze dne 25. 12. 2020, kterým žalovaný zmocněnci žalobkyně panu M. K. (dále jen „pan M. K.“) sdělil „*Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR Vám oznamuje, že na nástěnku projektu číslo 2001016925 byla vložena nová zpráva: Projekt byl zamítnut Projekt byl zamítnut.*“, posoudil soud žalobu dle jejího obsahu, a to i s ohledem na upřesnění učiněné žalobkyní při jednání, tak, že žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení z 23. 12. 2020 a nikoliv proti informativnímu e-mailu ze dne 25. 12. 2020.
37. Mezi účastníky není sporné, že předmětné řízení o dotaci žalovaný zastavil z důvodu, že žalobkyně neodstranila vady žádosti. Tuto skutečnost žalobkyně nijak nezpochybňuje. Žalobou brojí proti postupu žalovaného, který přímo ve výzvě k odstranění vad nespecifikoval, jaké vady mají být odstraněny. Dále žalobkyně namítá, že ji žalovaný nevyzval k odstranění vad žádosti opakovaně.
38. Správní soudy v minulosti opakovaně dovodily, že rozhodnutí, kterým poskytovatel nevyhověl žádosti o dotaci, není obecně vyloučeno ze soudního přezkumu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 - 46, č. 3324/2016 Sb. NSS, či ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 173/2012 - 44). S účinností od 1. 1. 2018 byla předchozí úprava rozpočtových pravidel změněna novelou provedenou zákonem č. 367/2017 Sb., a ustanovení rozpočtových pravidel nově kromě (pozitivního) rozhodnutí o poskytnutí dotace a (negativního) rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dotaci předvídá další procesní variantu vyústění posuzování žádosti o dotaci (viz § 14j odst. 4 a § 14k odst. 2 rozpočtových pravidel), kdy poskytovatel usnesením řízení o žádosti o poskytnutí dotace zastaví. Touto legislativní změnou nebyly nijak popřeny závěry vyplývající z ustálené rozhodovací praxe správních soudů, dle nichž rozhodnutí, kterým poskytovatel nevyhověl žádosti o dotaci, není vyloučeno ze soudního přezkumu (srov. též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2020, č. j. 10 A 122/2019 - 45). O přípustnosti soudního přezkumu napadeného rozhodnutí ostatně není mezi účastníky sporu.
39. Obecně platí, že rozsah přezkumu je s ohledem na skutečnost, že na dotace zásadně není právní nárok (viz § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel), určitým způsobem omezen. K tomu soud považuje za vhodné konstatovat, že poskytnutí dotace ze státního rozpočtu je *de facto* dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího žadatele.
40. V již zmíněném rozsudku č. j. 9 Ads 83/2014 - 46 rozšířený senát Nejvyššího správního soudu podrobně popsal rozsah soudního přezkumu rozhodnutí, kterým není vyhověno žádosti o dotaci, na jejíž poskytnutí nemá žadatel právní nárok. Takový soudní přezkum „je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním

státě. (...) Při rozhodování je nutné zohlednit konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Rozhodnutí musí být řádně odůvodněno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 35/2012 – 40, č. 2736/2013 Sb. NSS).“

41. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2018 - 37 zároveň platí, že „(r)ozhodování o tom, jaké oblasti veřejného zájmu budou podporovány, za jakých podmínek a jakým subjektům (zda soukromým či veřejným, zda podnikatelským či nepodnikatelským atd.) bude možné veřejné prostředky poskytnout, je otázkou politickou a správní soudy nemohou do této činnosti státu zasahovat. Teprve při rozhodování o konkrétních právech a povinnostech konkrétních adresátů o jejich žádosti o poskytnutí dotace je soudní přezkum možný (...). Jinými slovy až na podkladě dříve nastavených pravidel může soud přezkoumávat, zda při rozhodování o neposkytnutí dotace není postupováno svévolně a zda jsou dodržována pravidla, která si stát sám nastavil.“
42. Správní soudy tedy zásadně nejsou oprávněny přezkoumávat obsah či nastavení dotačních podmínek, a nejsou tak oprávněny posuzovat ani vymezení oprávněných žadatelů. Jejich role nastává až v dalším kroku, tj. při přezkumu dodržení nastavených podmínek. Jinak řečeno, soud se v nyní posuzované věci nemůže zabývat tím, zda dotační podmínky byly nastaveny správně či vhodně. Úkolem správních soudů není přezkoumávat pravidla nastavená ve výzvě k podávání žádostí, nýbrž na podkladě takto poskytovatelem dotace dříve nastavených pravidel v mezích žalobních námitek prověřit, zda při rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace nebylo postupováno svévolně a zda takto nastavená pravidla byla skutečně respektována a dodržována, resp. zda poskytovatel dodržel v procesu přerozdělování veřejných finančních prostředků všechna stanovená pravidla, včetně pravidel stanovených výzvou k předkládání žádostí o dotaci.
43. Soud považuje za vhodné poznamenat, že napadené usnesení je sice velmi stručné, z jeho odůvodnění je však seznatelný důvod, který vedl k zastavení řízení o žádosti žalobkyně. Žalovaný v napadeném usnesení výslovně konstatoval, že žalobkyně neodstranila vady žádosti ve stanovené lhůtě, která jí byla poskytnuta. Vadou žádosti bylo nevložení čestných prohlášení pronajímatele s podpisem osoby oprávněné jednat za pronajímatele dle určeného vzoru v potřebném znění a nevložení všech potřebných dokladů potvrzujících zaplacení nájemného za určená období. Napadené usnesení proto není zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, k níž by byl soud ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. povinen přihlížet z úřední povinnosti. Správní orgán dle názoru soudu své závěry v rozhodnutí odůvodnil, jeho právní názor je logicky, srozumitelně a přesvědčivě vyjádřen a má dostatečnou oporu v obsahu správního spisu.
44. Pokud jde o argumentaci obsaženou v první žalobní námitce, soud konstatuje, že ač ve výzvě k odstranění vad nebyly výslovně uvedeny vady, které měla žalobkyně odstranit, byla v ní uvedena tato textace: „Zkontrolujte si tedy Vaši žádost minimálně v záložkách „Doplnění žádosti“ a „Nástěnka“, v systému AIS MPO, a řiďte se, prosím, pokyny hodnotitelů.“
45. Ze správního spisu plyne, že žalobkyně byla ze strany žalovaného prostřednictvím systému AIS MPO v sekci „Nástěnka“ upozorněna dne 30. 10. 2020 na zjištěné nedostatky žádosti, přičemž byla současně vyzvána před samotnou výzvou k odstranění vad k opravě dílčích nejasností. Následně dne 9. 11. 2020 žalovaný opětovně vyzval žalobkyni k reakci na dotaz ze dne 30. 10. 2020 a současně byla žalobkyně upozorněna, že žádosti, které nebudou vypořádány do konce roku (*poznámka soudu: rok 2020*), nebudou proplaceny. Dále byla

žalobkyně ze strany žalovaného prostřednictvím systému AIS MPO v sekci „Doplnění žádosti“ dne 12. 11. 2020 podrobně vyzvána k doplnění žádosti (vysvětlení některých nejasných skutečností v žádosti, doplnění potřebných dokladů potvrzujících zaplacení nájemného za určité období, dodání tří chybějících či nepřesných čestných prohlášení pronajímatelů pro tři provozovny žalobkyně). Vzhledem k tomu, že žalobkyně nereagovala, zaslal jí žalovaný výzvu k odstranění vad, na kterou žalobkyně reagovala dne 25. 11. 2020 přes systém AIS MPO, kde pouze uvedla platby nájmu, aniž by upřesnila, o jakou provozovnu se jedná. Téhož dne byla žalobkyni zaslána aktualizovaná výzva přes systém AIS MPO s žádostí o bezodkladnou opravu popsanych skutečností, přičemž shodná výzva byla žalobkyni zaslána rovněž dne 8. 12. 2020 s označením „Doplnění žádosti – poslední výzva“ s pokynem k okamžité opravě žádosti. Vzhledem k tomu, že požadované údaje a dokumenty nebyly žalobkyní včas a řádně doplněny, přistoupil žalovaný dne 23. 12. 2020 k vydání rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti, které bylo nahráno do systému AIS MPO jako „projekt zamítnut“. Teprve dne 28. 12. 2020 žalobkyně reagovala v návaznosti na napadené usnesení prostřednictvím systému AIS MPO, kdy požadované dokumenty nahrála do systému s tím, že tyto obdržela později. Téhož dne byla žalobkyně opět prostřednictvím systému AIS MPO obeznámena, že dne 25. 11. 2020 byla do její datové schránky doručena výzva k odstranění vad, na kterou byla opakovaně upozorněna dne 8. 12. 2020 i přes systém AIS MPO „Nástěnka“, avšak požadované dokumenty byly doručeny po uplynutí lhůty.

46. Ze shora rekapitulovaného průběhu skutkového děje vyplývá, že žalobkyně si byla vědoma toho, že její žádost vykazuje vady, nicméně při jejich odstraňování si počínala velmi pasivně až laxe. Na tomto místě soud podotýká, že žalobkyně v žalobě nijak nerozporovala shora popsany skutkový děj ani to, že by se zprávami zasílanými prostřednictvím systému AIS MPO nebyla obeznámena.
47. Soud znovu připomíná, že na dotace zásadně není právní nárok, a i touto optikou je třeba na nyní projednávanou věc nahlížet a posoudit ji. V zájmu každého žadatele by mělo být, aby podal bezvadnou žádost, a pokud tak neučiní, měl by vyvinout maximální úsilí, aby ve stanovené lhůtě odstranil vady, které jsou mu příslušným orgánem vytýkány. Žalobkyně si současně musela být vědoma toho, že poskytnutí dotace bylo časově omezeno. Vzhledem k tomu, že zastavení řízení bylo důsledkem její pasivity, nemůže obstát argumentace o likvidačních dopadech napadeného rozhodnutí.
48. Soud vyhodnotil jako nedůvodnou také druhou žalobní námitku týkající se bodu 14. 2. Výzvy. Citované ustanovení dává žalovanému *možnost* vyzvat žalobkyni k odstranění vad pouze dvakrát v téže věci, neukládá mu však povinnost tak vždy učinit. Je výhradně na úvaze správního orgánu, zda k opětovné výzvě přistoupí či nikoliv.
49. Žalobkyně byla formálně vyzvána k odstranění vad žádosti pouze jednou, avšak v mezidobí byla několikrát upozorněna na nedostatky (vady) podané žádosti. Současně nelze přehlédnout, že žalobkyně podala svou žádost poslední den lhůty (30. 9. 2020), přičemž z článku 8. 8. výzvy jasně plyne, že podpora se poskytuje nejpozději do 31. 12. 2020. Pokud žalobkyně brojí proti absenci opakované výzvy k odstranění vad žádosti, je nutno připomenout, že dne 18. 11. 2020 byla vyzvána k odstranění vad žádosti, kdy jí tato výzva byla doručena dne 25. 11. 2020 s pokynem k odstranění vad ve lhůtě 14 kalendářních dnů ode dne jejího doručení. Žalobkyně na uvedenou výzvu reagovala pouze částečně a všechny vytýkané vady neodstranila. Posléze byla ještě dvakrát prostřednictvím systému AIS MPO upozorňována na nedostatky žádosti, které však před rozhodnutím o zastavení řízení neodstranila. Žalobkyně si zjevně byla vědoma toho, jaké nedostatky její žádost vykazuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

neboť požadované dokumenty žalovanému dne 28. 12. 2020 předložila. Zbývá dodat, že žalobkyně měla současně i možnost požádat žalovaného o prodloužení lhůty k odstranění nedostatků, pokud věděla, že potřebné dokumenty není schopna předložit ve lhůtě stanovené ve výzvě k odstranění vad. Nemohla se však spoléhat na to, že správní orgán přistoupí k výzvě k odstranění vad žádosti opakovaně.

50. Co se týče námitek ohledně způsobu doručování, soud považuje za vhodné se k nim alespoň v obecné rovině vyjádřit, přestože se tyto vztahují převážně k argumentaci, kterou žalovaný uvedl v e-mailu ze dne 8. 1. 2021. Žalobkyně namítá, že jí nebyla v souladu se správním řádem doručována v pořadí již druhá výzva k odstranění vad žádosti ze dne 8. 12. 2020. Soud se však neztotožňuje s tím, že tato výzva je výzvou k odstranění vad žádosti ve smyslu článku 14. 2. výzvy. Tímto krokem byla žalobkyně ze strany žalovaného pouze upozorněna, aby vady své žádosti odstranila řádně a včas, neboť ke dni 25. 11. 2020 nebyly vady její žádosti stále odstraněny. Ostatně i z časového sledu nelze komunikaci v systému AIS MPO ze dne 8. 12. 2020 považovat za výzvu k odstranění vad žádosti, neboť žalobkyni dosud neuplynula lhůta 14 dnů k odstranění vad žádosti a v obsahu tohoto sdělení rovněž abscentuje lhůta k odstranění vad žádosti. Z obsahu spisu je též zřejmé, že ani žalovaný nepovažoval upozornění ze dne 8. 12. 2020 za výzvu k odstranění vad žádosti.
51. Soud neshledal opodstatněným ani tvrzení žalobkyně, že ač žalovaný musí vyřizovat značné množství žádostí o dotace, měl by aplikovat právní předpisy způsobem, který odpovídá jejich účelům a cílům, jednat v souladu s principy dobré správy, s principem přiměřenosti a zasahovat do práv a oprávněných zájmů osob pouze v nezbytné míře. V této souvislosti žalobkyně konstatovala, že postup žalovaného shledává nepřiměřeně tvrdým a jeho rozhodnutí je pro ni likvidační. Tyto námitky však žalobkyně uvedla pouze v obecné rovině, a proto k nim soud rovněž jen obecně konstatuje, že neshledal v postupu žalovaného zjevný exces. Byla to naopak žalobkyně, kdo v důsledku svého pasivního jednání nedostál své povinnosti předložit požadované doklady řádně a včas, přestože byla ze strany žalovaného k jejich doložení srozumitelně vyzvána a posléze i urgována. Veškeré negativní dopady na její podnikání, které klade do souvislosti s nevyhověním její žádosti, je nutno přičíst na vrub této její pasivity.
52. Soud nemohl posuzovat důvodnost námítka týkající se postupu žalovaného podle čl. 15 Výzvy, neboť tuto argumentaci žalobkyně uplatnila teprve u jednání, a tedy ve smyslu § 71 odst. 2 věta druhá s. ř. s. opožděně, jelikož tak učinila po uplynutí lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s. Nad rámec nutného odůvodnění soud však považuje za vhodné uvést, že čl. 15 Výzvy navazuje na úpravu zakotvenou v ustanovení § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel, která se týká doložení dalších podkladů nebo údajů, které jsou nezbytné pro vydání rozhodnutí. Ze systematiky členění ustanovení § 14k lze dovodit, že další podklady nebo údaje nezbytné pro vydání rozhodnutí nejsou totožné s náležitostmi samotné žádosti, neboli nejedná se o podklady, jejichž nedoložení zakládá vadu žádosti. Žalobkyně přitom ani v žalobě nerozporovala (z věcného hlediska) důvody, pro které žalovaný řízení o její žádosti zastavil.

VI. Závěr a náklady řízení

53. Poté, co soud přezkoumal zákonnost napadeného usnesení, dospěl k závěru, že bylo vydáno v souladu se zákonem, je dostatečně odůvodněné, určité a srozumitelné. Důvody postupu žalovaného v něm byly zcela jednoznačně, určité a srozumitelně vyjádřeny, byť žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

poněkud neobratně napadené usnesení označil jako „projekt (byl) zamítnut“. Soud tedy neshledal žalobu proti napadenému usnesení důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. druhým výrokem tohoto rozsudku zamítl.

54. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval. Co se týče částečného odmítnutí žaloby, podle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. dubna 2023

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu